

Dorus Pronk kampioen hardkloeten in het Geestmerambacht

WARMENHUIZEN — Tussen de vier- en vijfhonderd toeschouwers hebben zaterdag genoten van een middag sportbeoefening, waarbij een stukje geschiedschrijving uit een welkwaer recent, maar door die stormachtige ontwikkeling van de laatste jaren, verder weg lijkend verleden gestalte kreeg. Kloeten, een typisch Westfries aanduiding, is door middel van een houten vaarboom een boot door het water voortbewegen.

In de praktijk betekent „kloeten“ een bezigheid waarbij kracht en techniek hand in hand gingen. Vroeger een bittere noodzaak om op deze wijze naar en van de perceeltjes grond te komen, die her en der in het Geestmerambacht verspreid lagen, om de werkzaamheden in de agrarische bedrijfstak te kunnen uitoefenen. Vaartijden van soms een uur of nog langer waren toentertijd geen uitzondering om de akker of stuk weiland te bereiken, maar men moest tegen de avond ook weer naar huis, waarbij een volle praam of vlet kool de reisduur zelfs nog wel aanzienlijk kon verlengen en er soms menig onvertoegen woord werd geslaakt als men in een te „modderig“ slootje dreegde vast te raken. Veel man- en spierkracht moest er dan aan te pas komen om uiteindelijk toch weer thuis en aan de wal te komen, waarbij de duisternis soms al lang was ingevallen.

Gemotoriseerd

Maar van lieverlee werd ook in het Geestmerambacht het varen gemotoriseerd en het kloeten raakte steeds meer naar de achtergrond. Verdween natuurlijk helemaal, toen door de verkaveling van het

rijk der duizend eilanden, zoals het gebied rondom Langedijk en Warmenhuizen werd betiteld, deze streek tot rijgebied werd omgebogen.

Alleen het stukje gebied nabij het museum van Broek op Langedijk herinnert nog aan die tijd van vroeger en voor menigen zullen die herinneringen aan toen weer levendig zijn geworden toen de VVV daar afgelopen zaterdag open dag hield. Maar ook aan de Rekerkoogweg, tussen Warmenhuizen en Schoorlam, werden die vervlogen tijden van weleer weer naar boven gehaald, toen daar zaterdagmiddag het kloeten tot hardkloeten was gepromoveerd, omdat nu ook in Warmenhuizen uiting was gegeven aan de alom levende gedachten, oude tradities, gebruiken, werkwijzen, bij het hedendaagse publiek in ere te houden.

Hardkloeten is een sportbeoefening die best vergeleken zou kunnen worden met het hardprikken op het ijs in de winter, dat eveneens zo fervent wordt beoefend in Warmenhuizen, maar wellicht ook met het bekende paalgooien in Schotland, of het houtheaden of boomzagen in Canada of Australië. Allemaal sporten waarbij een stuk traditie is verweven met de wens om zich in kracht en behendigheid te meten met een ander.

Overigens, om even bij Canada en Australië te blijven stilstaan: onder de 35 deelnemers, van wie het merendeel uit Warmenhuizen en Langedijk afkomstig, bevond zich ook een internationaal gezelschap en wel de 42 jaar oude Thijs Huiberts uit Canada en de iets oudere Wim Mekken uit Australië. Heeft laatstgenoemde al meerdere malen

Kloeten in het Geestmerambacht: zowel een aardige traditie als een veel kracht en behendigheid vergende sport.

(Foto Kees Blokker)

zijn geboortedorp Warmenhuizen weer eens opgezocht, voor Thijs Huiberts betekende het na 24 jaar zijn eerste kennismaking van het Holland van nu. Daar beiden niet voor elkaar wilden onderdoen betekende hun aanwezigheid in Warmenhuizen zo gauw zij vernamen dat er een hardkloetwedstrijd op stapel stond, dat zij zich enthousiast en hardlopend lieten inschrijven.

Beiden zijn tuinderszoon en beiden niet onbekend met het kloeten, integendeel zelfs, er zullen heel wat kilometerjes door hen in het Geestmerambacht zijn afgelegd, voordat zij hun toekomstkansen elders tot ontplooiing brachten. Voor de een betekende dat een bijzonder florerend loodgietersbedrijf in Australië waar Wim Mekken inmiddels aan een twintigtal werknemers emploti verschaft en waarbij hij zich nu ook op andere activiteiten gaat richten, terwijl Thijs Huiberts — het bloed kruipt waar het niet gaan kan — een goed renderend agrarisch bedrijf op poten heeft gezet.

Voor de laatste zou in het sterke gezelschap kloeters nog hoge ogen gooien, wist zich zelfs bij de laatste acht finalisten te scharen en zou zich zelfs ongetwijfeld nog beter geklasseerd, wanneer hij de afgelopen week nog wat meer had kunnen trainen. De laatste dagen bracht hij door in de Lier in het Westland, de geboorteplaats van zijn echtgenote, zodat de voorbereiding van Thijs zich uitsluitend tot de zaterdagochtend moest beperken. Wim Mekken moest zich in het gerenommeerde gezelschap met een 31e plaats tevreden stellen, maar zijn tijd van 3.22.9 over tweemaal 200 meter toonde toch nog wel zijn vaardigheid op dit terrein.

Kanshebbers

Wel, en wie waren dan de grote kanshebbers op het kampioenschap Geestmerambacht? Nadat de voorrondes waren gevaren, waarbij de deelnemers telkens twee keer 200 meter moesten varen eenmaal, voor en tegen wind, en waarbij microfonist Arie de Nijs de toeschouwers veel spectaculaire ritten van deskundig commentaar voorzag, kwamen de volgende acht finalisten te voorschijn: 1. Cees Pronk, Warmenhuizen, 3.01.5, 2. Teeuwis Kuis, Warmenhuizen, 3.03.2, 3. Dorus Pronk, Warmenhuizen, 3.03.8, 4. Bert de Jong, Broek op Langedijk, 3.05.0, 5/6 in de zelfde tijd Arie Boon, Noord-Scharwoude, 3.05.6, en Gerrit Hoozeboom, Warmenhuizen, 7. Gerard Engel, Oudkarspel, 3.07.0, en 8. Thijs Huiberts, Canada, 3.07.9. Dat deze volgorde er na de kwartfinales weer ten dele anders uit zou komen te zien, was na de geweldige krachtsinspanningen die deze middag geleverd werden een gevolg van een konditieslag, terwijl eveneens de techniek van het kloeten naast de kracht van de deelnemers van doorslaggevende invloed zou blijken te zijn. Met name de techniek om de originele Warmenhuizener houten punter met een vaardige en soepele inzet van de kloet zo recht mogelijk door het water te laten gaan zodat er geen onnodige meters worden gevaren. Zo verdween Teeuwis Kuis uit het rijtje kanshebbers, nadat hij in de voorsleectes geruime tijd de snelste tijd van 1.29.8 over tweehonderd meter had gevaren. Ook de zich bijzonder dapper verwerende Gerrit Hoozeboom moest afhaken, hoewel beiden toch nog een barrage uit de strijd sleepten. Ook Thijs Huiberts die tegen de bijzonder sterk varende Cees Pronk (snelste tijd in de kwart- en nadien ook in de

halve finale) moest aantreden, verdween uit het „deelnemersveld”, evenals Bert de Jong, die in Arie Boon zijn meerdere moest erkennen.

Tussenstand na de halve finales: 1. Cees Pronk met 2.59.9, 2. Dorus Pronk 3.00.1, 3. Arie Boon, 3.05.3 en 4. Gerard Engel, 3.05.6. Konden de deelnemers in de voorgaande races hun krachten nog enigszins sparen, in de volgende ritten moesten alle reserves worden aangesproken althans voor zover dat de eindklassering betrof. Want nadat Cees Pronk zich de meerdere had getoond van Gerard Engel, waarbij de sterke polstokverspringer uit Oudkarspel zich niet zomaar gewonnen gaf, en Dorus Pronk na een spannende eerste race waarin hij Arie Boon slechts 0,1 seconde achter zich liet, zich via een gemakkelijke tweede race in de finale plaatste. De finale ging om Cees en Dorus Pronk, beiden uit Warmenhuizen, Gerard Engel en Arie Boon streeden om de derde en vierde plaats.

Dorus Pronk, ooit eens wereldkampioen kloeten tijdens een 1974 gehouden wedstrijd in Lange-dijk, zou zich ook nu de sterkste tonen. Yestigde hij in de halve finales al de aandacht op zich door de snelste tijd van de middag te varen over de 200 meter met 1.27.8, in de finale tegen Cees Pronk zou de ex-wereldkampioen echter drie ritten nodig hebben om deze eveneens uitzonderlijk sterke kloeter achter zich te houden. Cees zou de eerste rit zelfs winnen met 1.31.0 tegen 1.31.1, om daarna toch te capituleren, zij het met minimaal verschil. Dorus Pronk zou de volgende twee series winnen in 1.31.0 tegen 1.31.1 en 1.32.2 tegen 1.32.4. Gerard Engel eiste het brons voor zich op door vrij overtuigend de vermoeide Arie Boon met 1.30.5 tegen 1.31.5 en 1.32.0 en 1.37.9 te kloppen. De organisatoren van het toernooi te weten Cees Nannes, Dorus Pronk en Henk Swan kunnen terugblikken op een bijzonder geslaagd evenement, dat zeker ook in het komende jaar weer op stapel zal worden gezet.